

Reģionu komitejas atzinums “Pārskats par Eiropas kaimiņattiecību politiku”

(2012/C 54/04)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka vietējo un reģionālo pašvaldību pastiprināta piedalīšanās kaimiņattiecību politikā var palielināt iedzīvotāju izpratni par to, līdzdalību tajā un atbalstu tās mērķiem, kā arī kļūst par iespēju, ka par jautājumiem saistībā ar mūsu kontinentu atbild vienīgi valstu valdības un iestādes Briselē. Šajā ziņā vietējās un reģionālās pašvaldības var arī palīdzēt izskaust tādas bīstamas parādības kā izolacionisms un nacionālisma atdzimšana, kas var apdraudēt valstu un reģionu stabilitāti gan Eiropas Savienībā, gan citur;
- piešķir lielu nozīmi Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asamblejas (ARLEM) veiktajam darbam un sniegtajām iespējām, jo tā ļauj vietējām un reģionālajām pašvaldībām piedalīties ES un Vidusjūras reģiona politiskajās debatēs un piešķir teritoriālo dimensiju projektiem, ko izraudzījies Savienības Vidusjūrai (SV) ģenerālsekretariāts. Minētā asambleja nodrošina arī paraugprakses apmaiņu un sniedz ieguldījumu EKP mērķu īstenošanā;
- tāpat atbalsta Austrumu partnerības Vietējo un reģionālo pašvaldību konferenci (CORLEAP), kas ir ES un Austrumu partnerībā iesaistīto valstu vietējo un reģionālo pašvaldību daudzpusējas sadarbības tīkls, kura mērķis ir panākt šo pašvaldību spēcīgāku iesaistīšanu EKP īstenošanā. RK paredz arī sadarbīties ar Austrumu partnerībā iesaistīto valstu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai izveidotu pastāvīgu institucionālo pamatu sadarbībai;
- iesaka vairāk izvērst kaimiņattiecību politiku visā Melnās jūras reģionā. Jāuzsver, ka šis reģions ir vēl aizvien svarīgs Eiropas Savienībai ģeopolitiskajā aspektā un tādēļ liela nozīme ir arī Melnās jūras reģiona sinerģijai. ES dalībvalstīm, kas robežojas ar šo reģionu, jāsaņem būtisks ES atbalsts pasākumiem kaimiņattiecību politikas jomā.

Ziņotājs	Jacek PROTAS kgs (PL/PPE), Varmijas–Mazūrijas vojevodistes maršals
Atsauces dokuments	Kopīgs paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs”
	COM(2011) 303 galīgā redakcija

1. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Ievada piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu un ir gandarīta par tā vispārējo mērķi, kas izteikti uzsvēr, ka ir svarīgi atbalstīt centienus demokrātijas padziļināšanai un politisko reformu veikšanai partnervalstīs. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām kā demokrātiskām un politiskām iestādēm Eiropas Savienībā ir neapstrīdama loma, un tām ir centrāla nozīme demokrātijas veidošanā. Tāpēc vietējās un reģionālās pašvaldības labprāt atbalstīs minētos centienus Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros;

2. ļoti atzinīgi vērtē līdzšinējo Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) virzību, ko raksturo pieaugoša diferencēšana un pielāgošana konkrētām vajadzībām un situācijām. Reģionu komiteja pozitīvi vērtē to, ka sākotnējais 2004. gada projekts (viens modelis visiem) tiek pārveidots, izstrādājot aizvien specializētākus instrumentus katram atsevišķam gadījumam;

3. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas kaimiņattiecību politika arvien vairāk aptver tādas jomas kā Austrumu partnerība (AP), Savienība Vidusjūrai (SV), kā arī jaunā Melnās jūras sinerģija;

4. uzskata, ka EKP diferencēšanas process jāturpina un ka kaimiņattiecību politikai jāklūst par būtisku ES īstenotas tālējās un saskaņotas ārpolitikas sastāvdaļu un par aizvien specializētāku tās instrumentu;

5. uzsvēr, ka kaimiņattiecību politika, kas tiek īstenota reģionos un ko īsteno reģioni, var būt efektīvs instruments to vērtību veicināšanai, kuras ir Eiropas Savienības pamatā, proti, cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, respektēšana;

6. uzskata, ka kaimiņattiecību politikā būtu jāaicina iesaistīties visi ES reģioni un ir jāizmanto reģionālo un vietējo pašvaldību speciālās zināšanas un pieredze ārējo attiecību jomā;

7. uzskata, ka reģionos sevišķi svarīgi ir veidot sabiedrības izpratni par kaimiņattiecību politiku;

8. uzsvēr, ka Eiropas kaimiņattiecību politiku ir svarīgi veidot gan valdības, gan sabiedrības (cilvēku savstarpējo kontaktu) līmenī. Vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme var būt sevišķi

būtiska, lai veidotu mērķtiecīgu un atbildīgu sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, bet, tā kā tās ir publiskas iestādes, tām arī būtu jāsekmē kontaktu dibināšana administratīvajā/oficiālajā līmenī;

9. norāda, ka vietējo un reģionālo pašvaldību pastiprināta piedalīšanās kaimiņattiecību politikā var palielināt iedzīvotāju izpratni par to, līdzdalību tajā un atbalstu tās mērķiem, kā arī kļūst iespējams, ka par jautājumiem saistībā ar mūsu kontinentu atbild vienīgi valstu valdības un iestādes Briselē. Šajā ziņā vietējās un reģionālās pašvaldības var arī palīdzēt izskaust tādas bīstamas parādības kā izolacionisms un nacionālisma atdzimšana, kas var apdraudēt valstu un reģionu stabilitāti gan Eiropas Savienībā, gan citur;

10. uzsvēr, ka liela nozīme ir sadarbībai starp ES un trešo valstu reģioniem, kuriem nav kopējas robežas;

11. iesaka atbalstīt ne vien ekonomisko izaugsmi, bet arī ilgtspējīgu attīstību kaimiņvalstīs, īpašu uzmanību veltot reģionālo un sociālo atšķirību samazināšanai;

12. piekrīt Komisijas priekšlikumam veicināt un atbalstīt partnerības. Ilgtermiņa sadarbība starp visiem sabiedrības pārstāvjiem veicina plurālismu un iesaistīšanos vairākos līmeņos, un tas savukārt ļauj uzlabot priekšnosacījumus ilgtspējīgai ekonomiskai, sociālai un demokrātiskai attīstībai;

13. uzskata, ka reģionu veiktais darbs un darbības metodes var būt sevišķi lietderīgas Eiropas kaimiņattiecību politikā, jo tās atbalsta tādus EKP instrumentus kā TAIEX, SIGMA, reģionu un pilsētu sadraudzības projekti un EKP rīcības plāni;

14. atbalsta Komisijas ierosinājumu, ka efektīvas reģionālās partnerības iespējams veidot tādās jomās kā MVU, vides pārvaldība, izglītība, jaunatne, kultūra, transports, zinātniskā izpēte, lauku attīstība, nodarbinātība utt. ES vietējām un reģionālajām pašvaldībām minētajās jomās ir ilga pieredze un konkrētas prasmes, un tās labprāt piedalītos partnerībās;

15. atbalsta galvenos argumentus, kas pausti atzinumā “Stipra Eiropas kaimiņattiecību politika”, un atgādina par atzinuma nozīmi un aktualitāti;

16. vērs uzmanību uz to, ka ES iestādēm ir liela nozīme efektīva pieejamo līdzekļu izmantojuma nodrošināšanā partnervalstīs, un aicina pievērst uzmanību praktiskai sadarbībai, kas dod konkrētus rezultātus;

17. īpaši uzsver, ka ES budžetā 2014.–2020. gadam EKP īstenošanai jābūt pieejamiem atbilstīgiem līdzekļiem;

18. atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi vienkāršot un uzlabot dažādu finansēšanas instrumentu saskaņotību, un uzsver šādas rīcības iespējamo pozitīvo ietekmi un lietderību.

Diferencēta kaimiņattiecību politika, darbības metodes un reģionu loma

19. pauž pārliecību, ka nepieciešamajai kaimiņattiecību politikas diferenciacijai nav jābūt tikai formālai un nav jāizpaužas vienīgi ģeogrāfiskā pārdalē dienvidu un austrumu dimensijā;

20. iesaka diferencēt kaimiņattiecību politiku atkarībā no demokrātijas funkcionēšanas jeb demokrātijas attīstības līmeņa, cilvēktiesību un pilsoņa tiesību ievērošanas, tiesiskuma, kā arī no sistēmisko/ekonomisko pārmaiņu procesu norises atsevišķās valstīs (īpašu uzmanību pievēršot brīvā tirgus principu ieviešanai). Jo mērķtiecīgāka būs kaimiņattiecību politika, jo efektīvāka tā būs;

21. uzskata, ka būtu lietderīgi izstrādāt politikas instrumentus, kas ļautu diferencēt sabiedrības, pašvaldību un valdības pasākumus atkarībā no to īpatnībām un iespējām. Pasākumiem šajās dažādajās jomās jābūt saskaņotiem, bet tiem nav jānotiek un bieži vien tie arī nedrīkst notikt paralēli;

22. uzskata, ka kaimiņattiecību politikā, kas ir saistīta ar valdības līmeni, princips "lielāks atbalsts lielākām reformām" ir saprotams un pamatots;

23. norāda, ka sabiedrības līmenī princips "lielāks atbalsts lielākām reformām" nav pārāk saprotams, un tā pārlieku formāla piemērošana var būt pat nelietderīga un tādējādi apgrūtināt jau nodibinātos augšupējos kontaktus. Lai sociālie kontakti būtu efektīvi, tiem jābūt nepārtrauktiem un pēc iespējas neformālākiem;

24. uzskata, ka vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanās nevar aizstāt pilsoniskās sabiedrības un trešā sektora līdzdalību;

25. uzsver, ka trešā sektora līdzdalība jāuzskata par kaimiņattiecību politikas būtisku elementu un ka tam ir vajadzīgi īpaši instrumenti;

26. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību lomu tirdzniecības kontaktu nostiprināšanā un uzskata, ka ciešāka ekonomiskā integrācija var būt sociālo un politisko pārmaiņu katalizators. Tādēļ rosina Eiropas kaimiņattiecību politikā iesaistītās valstis veidot brīvās tirdzniecības zonas;

27. piešķir lielu nozīmi Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asamblejas (ARLEM) veiktajam

darbim un sniegtajām iespējām, jo tā ļauj vietējām un reģionālajām pašvaldībām piedalīties ES un Vidusjūras reģiona politikajās debatēs un piešķir teritoriālo dimensiju projektiem, ko izraudzījies Savienības Vidusjūrai (SV) ģenerālsēkretariāts. Minētā asambleja nodrošina arī paraugprakses apmaiņu un sniedz ieguldījumu EKP mērķu īstenošanā;

28. tāpat atbalsta Austrumu partnerības Vietējo un reģionālo pašvaldību konferenci (CORLEAP), kas ir ES un Austrumu partnerībā iesaistīto valstu vietējo un reģionālo pašvaldību daudzpusējas sadarbības tīkls, kura mērķis ir panākt šo pašvaldību spēcīgāku iesaistīšanu EKP īstenošanā. RK paredz arī sadarbības ar Austrumu partnerībā iesaistīto valstu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai izveidotu pastāvīgu institucionālo pamatu sadarbībai;

29. aicina Eiropas Savienību, Savienību Vidusjūrai, valstu valdības un starptautiskos dalībniekus turpināt sadarbību ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asambleju (ARLEM, kurā Reģionu komiteja sadarbojas ar reģionālo un vietējo pašvaldību apvienībām), lai nodrošinātu koordinētākus un efektīvākus pasākumus Vidusjūras reģionā;

30. iesaka sociālo kontaktu sakarā uzmanību pievērst tam, lai tiktu veidotas pirmām kārtām tiešas cilvēku savstarpējās attiecības. Runa ir par dalībnieku personīgu iesaistīšanos, nevis tikai par to līdzdalību institucionālajos uzdevumos un pasākumos;

31. uzskata, ka jācenšas radīt pilsētu un reģionu interesi par kultūras apmaiņu. Tā ir joma, kurā sevišķi efektīvi var darboties trešais sektors. Tomēr tam ir vajadzīgs spēcīgs vietējo un reģionālo pašvaldību, kā arī valdību atbalsts;

32. uzskata, ka jācenšas panākt līdzsvaru starp interešu atšķirībām, kas dažādās ģeogrāfiskās atrašanās vietās dēļ veidojas starp atsevišķām reģionu grupām. Koordinējot visu ES ārpolitiku, jānodrošina, ka diferenciacija nerada konkurenci starp dienvidu un austrumu reģioniem, un reģionu specializācija dažādās kaimiņattiecību politikas jomās nedrīkst radīt vai padziļināt iespējamās interešu atšķirības vai nepareizi izprastu konkurenci;

33. uzskata, ka kaimiņattiecību politikas institucionalizācijai jāatvieglo un jāatbalsta reģionu iesaistīšanās un darbība "no attāluma" (piemēram, Viduseiropas reģionu sadarbība Vidusjūras reģionā vai Rietumeiropas reģionu sadarbība Austrumeiropā). Tas nostiprinātu reģionu līdzatbildību par EKP kopumā;

34. uzskata, ka jānostiprina to reģionu īpašā loma, kuri atrodas pie sensitīvām ES robežām austrumos un dienvidos. Šie reģioni tieši saskaras ar ES kaimiņattiecību problēmām. Eiropas kaimiņattiecību politiku nekādā gadījumā nedrīkst īstenot, nerēķinoties ar šiem reģioniem, un tajā ir jāņem vērā to īpašās intereses;

35. iesaka Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros piešķirt īpašu atbalstu Eiropas Savienības pierobežas reģioniem;

36. norāda, ka Eiropas kaimiņattiecību politikā jāņem vērā izveidotās attiecības ar trešām valstīm, it īpaši ar Krieviju, sevišķi austrumu apgabalos. Jāveicina reģionu izpratne par šo EKP aspektu, un jāatbalsta piemērota sadarbība ar visām attiecīgajām trešām valstīm;

37. plāno atbalstīt demokratizācijas procesus dažādās ES kaimiņvalstīs, sadarbībā ar Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresu organizējot vēlēšanu novērošanas misijas;

Apstākļi kaimiņattiecību politikas īstenošanai dažādās valstīs

38. uzskata, ka jāņem vērā Austrumu partnerības un kaimiņattiecību politikas darbības īpašie apstākļi Kaukāzā;

39. konstatē, ka, ņemot vērā 2008. gada konflikta sekas, Gruzijai ir nepieciešams pastāvīgs un regulārs atbalsts Austrumu partnerības ietvaros;

40. iesaka vairāk izvērst kaimiņattiecību politiku visā Melnās jūras reģionā. Jāuzsver, ka šis reģions ir vēl aizvien svarīgs Eiropas Savienībai ģeopolitiskajā aspektā un tādēļ liela nozīme ir arī Melnās jūras reģiona sinerģijai. ES dalībvalstīm, kas robežojas ar šo reģionu, jāsaņem būtisks ES atbalsts pasākumiem kaimiņattiecību politikas jomā;

41. uzskata, ka Moldovas gadījums ir īpašs. Tā kā kaimiņattiecību politika un Austrumu partnerības politika tajā ir guvušas ievērojamus panākumus, ir jāsekmē iespējami plašāka interese par šīs valsts attīstību. Kaut vai daļēju panākumu sasniegšanai var būt liela nozīme gan kaimiņattiecību politikas, gan ES ārlietu politikas popularizēšanā;

42. iesaka pievērst uzmanību Kaļiņingradas apgabalam, kurš, neraugoties uz savu īpašo atrašanās vietu, nav iesaistīts kaimiņattiecību politikā. Kaļiņingradas apgabals tomēr ir būtiska un sensitīva teritorija, kas ne vien robežojas ar ES, bet ir ES dalībvalstu ieskauda platība. Īstenojot kaimiņattiecību politiku šā reģiona tiešā tuvumā, nevajadzētu abstrahēties no tā īpatnībām;

43. uzskata, ka, neraugoties uz vilšanos Baltkrievijas pastāvīgo grūtību dēļ, ir jāatbalsta kaimiņattiecību politikas īstenošana šajā valstī;

44. atzīst par nepieciešamu konsekventi atbalstīt demokrātisko, politisko, ekonomisko un sociālo pārmaiņu procesus Ukrainā;

45. iesaka pašreizējā situācijā, kas saistīta ar "arābu pavasari", kaimiņattiecību politikā piešķirt lielu nozīmi sabiedrību savstarpējo kontaktu izvēršanai. Tuvākajā nākotnē jāpievērš īpaša un

ļoti intensīva uzmanība šim reģionam. Iesaistīšanās šajā reģionā jāuztver kā pārbaudījums visu ES dalībnieku — valstu, reģionu un sabiedrību — atbildībai;

46. atgādina, ka Vidusjūras dienvidu reģiona valstis ir savstarpēji atšķirīgas un ka ES pieeja jāpielāgo katrā atsevišķā gadījumā. Taču demokrātijas veidošana un demokrātiskas pārmaiņas ir universālas vērtības, kas veidojas galvenokārt vietējā līmenī; lai šīs vērtības būtu stabilas un sabiedrībā pieņemtas, tās nevar tikt uzspiestas no augšas;

Teritoriālās sadarbības kā kaimiņattiecību politikas instrumenta nozīme

47. uzskata, ka eiroreģioni sniedz kaimiņattiecību politikai būtisku pieredzi. Viduseiropas valstu gadījumā eiroreģioni bija vērtīgi instrumenti pievienošanās procesā, bet pēc pievienošanās Eiropas Savienībai kļuva par lietderīgu instrumentu attiecību regulēšanā ar kaimiņvalstīm ārpus ES;

48. tādēļ, ņemot vērā, ka vietējo un reģionālo pašvaldību administratīvā un institucionālā veikspēja atvieglo sadarbību zemākos pārvaldības līmeņos, uzlabo efektivitāti un labu pārvaldību, kā arī ir ļoti nozīmīga demokratizācijas procesā, piedāvā savu atbalstu stabili, decentralizētu politisko un administratīvo struktūru izveidei;

49. iesaka apsvērt iespējas, kā nostiprināt izveidotos eiroreģionus, izmantojot tādu instrumentu kā Eiropas teritoriālās sadarbības grupa, jo tā, ievērojot iesaistīto personu intereses, varētu palielināt juridisko noteiktību un uzlabot izveidoto struktūru pārredzamību. Komiteja vēlreiz norāda, ka jāpaver iespēja noteikt, ka, pamatojoties uz divpusēju vienošanos, var veidot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas, kurās var iesaistīties trešās valstis, un rosina dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, veikt vajadzīgos pasākumus, lai atvieglotu Eiropas teritoriālās sadarbības grupu izveidi un darbību;

50. uzsver, ka paplašināšanās un Eiropas kaimiņattiecību politikas kontekstā liela nozīme ir veikspējas uzlabošanas programmām, un, kā konkrētu piemēru minot izmēģinājuma programmu "Local Administration Facility" (vietējās administrācijas atbalsta instruments) ⁽¹⁾, ierosina izstrādāt līdzīgas iniciatīvas Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, lai atbalstītu vietējā un reģionālā līmeņa veikspējas uzlabošanu šajās valstīs;

51. norāda, ka eiroreģionu koncepcija ļauj īstenot plašu pasākumu klāstu, sākot no ekonomikas līdz pat kultūras jomai. Tie ļauj aizsākt spontānus sadarbības procesus, kuros piedalās trešais sektors. Eiroreģionu koncepcija ir izrādījusies elastīgs un ārkārtīgi efektīvs instruments darbībai teritorijās pie Viduseiropas un Austrumeiropas robežām, kas veido Eiropas Savienības ārējo robežu;

⁽¹⁾ RK jau cieši sadarbojas ar Eiropas Komisiju un atbalsta šo izmēģinājuma programmu, kas pašlaik ir paredzēta tikai kandidātvalstīm un iespējamajām kandidātvalstīm.

52. iesaka atbalstīt projektus un iniciatīvas, ar ko izveido citus eiroreģionus (izmantojot jau agrāk izveidoto eiroreģionu pieredzi), pirmām kārtām tādus, kas saista Alžīrijas, Tunisijas, Lībijas un Ēģiptes teritorijas ar attiecīgajām Dienvideiropas teritorijām;

53. uzskata, ka īpatnības, kas piemīt Eiropas Savienības dienvidu robežai, kas ir jūras robeža, nav jāuzskata par šķērslī eiroreģionu veidošanai. Neraugoties uz to, ka tie atrodas dibināšanas sākotnējā posmā, jāuzsver Andalūzijas-Gibraltāras-Marokas, Dienvidēģijas-Turcijas, Ziemeļēģijas-Turcijas, *Polis-Trakia* un *Kent* eiroreģionu veidošanas nozīmi;

54. uzskata, ka ir steidzami jāpanāk pašreizējā Melnās jūras eiroreģiona atbilstoša darbotiespēja;

55. uzskata, ka eiroreģionu koncepcija var efektīvi atbalstīt tādus EKP instrumentus (EKPI — Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumenti) kā *TAIEX*, *SIGMA*, *Twinnig*, EKP rīcības plāni;

56. uzsver pievienoto vērtību, ko dod Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG) un makroreģionālās stratēģijas kā novatoriski teritoriālās sadarbības instrumenti starpreģionālā un pārvalstiskā līmenī, jo plašākā — Vidusjūras un Melnās jūras reģiona — kontekstā tie var pastiprināt kohēziju un politikas pasākumu koordināciju dažādās jomās, racionalizējot finanšu resursu sadali un uzsverot vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi, kā arī pamatojoties uz daudzlīmeņu pārvaldību un pilsoniskās sabiedrības organizāciju plašu līdzdalību;

Kaimiņattiecību politikas pilsoniskā dimensija un reģionu darbības sniegtais atbalsts

57. iesaka nepieļaut, ka kontakti valdību vai pat reģionālo pašvaldību līmenī aizvieto plašākus un padziļinātus kontaktus starp sabiedrībām. Visām Vidusjūras reģiona valstīm vajadzētu veidot eiroreģionus, lai nodrošinātu trešā sektora un pilsoniskās sabiedrības kontaktus;

58. iesaka izmantot eiroreģioniem raksturīgos pasākumus, lai efektīvi kļiedētu daudzus stereotipus un bažas saistībā ar migrāciju uz ES, un uzskata, ka tieša līdzdalība sadarbībā un apmaiņā var arī palīdzēt pārvarēt aizspriedumus par Eiropu un Rietumiem, kas izplatīti daudzās Savienības robežvalstīs;

59. uzskata, ka aktīva kaimiņattiecību politika var būt veids, kā ierobežot nekontrolētu migrāciju;

60. uzskata, ka tāda kaimiņattiecību politika, kuras pamatā ir atbalsts visaktīvākajām personām un grupām ES robežreģionos un robežvalstīs, sekmē politisko un ekonomisko pārmaiņu procesus;

61. konstatē, ka atbalsts personām un grupām, kas aktīvi veicina demokrātiskas pārmaiņas un ekonomiskas reformas, palielina jebkuru pasākumu efektivitāti;

62. uzsver, ka kaimiņattiecību politikas ietvaros ir svarīgi organizēt dažādas jauniešu un studentu apmaiņas programmas, kā arī zinātnisko sadarbību;

63. uzsver, ka partnervalstīs ir svarīgi uzlabot administratīvo veiktspēju, un tādēļ atzinīgi vērtē to, ka tiek pilnveidotas tādas valstu programmas kā Igaunijas centrs Austrumu partnerībai, kas ir pievērsies administratīvās veiktspējas jautājumam, un Austrumu partnerības Publiskās administrācijas akadēmija Varšavā, un aicina sniegt atbalstu administratīvajām reformām un veiktspējas uzlabošanai arī vietējā un reģionālajā līmenī;

Starpreģionālā sadarbība kaimiņattiecību politikā

64. iesaka dienvidu eiroreģioniem (līdzīgi kā tas ir reģionu gadījumā) atrast partnerus citās kontinenta daļās. Šāda veida attiecības jāveido pirmām kārtām starp eiroreģioniem pie ES dienvidu robežas un Viduseiropā un Ziemeļeiropā esošajiem eiroreģioniem, kas robežojas ar Austrumeiropu. Eiropas Savienības reģionālajai politikai būtu jānovērš, ka EKP tiek sadrumstalota atsevišķos virzienos. Eiropas teritoriālās sadarbības grupa ir visnotaļ atbilstošs instruments šādu attiecību veidošanai;

65. uzskata, ka vajadzētu regulāri analizēt ES vīzu politiku, lai atvieglotu vīzu izsniegšanu Eiropas kaimiņattiecību politikā iesaistīto valstu iedzīvotājiem, jo tas veicinās dialogu starp sabiedrībām;

66. uzsver iespējamās ieguvumus, kādus varētu dot vietējās pierobežas satiksmes atklāšana uz dažām Eiropas Savienības robežām.

Briselē, 2011. gada 14. decembrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO